

quid dignū dīcā laudibus tuis? Cer-
te post tanta priorū p̄conia nil de te di-
cere mea p̄uitas p̄sumēt v̄ nūq̄ de te
fatis dia potuiss̄. Illabē igit̄ nob̄ o-
suauis et dilata. **C**aritas dilata
cor n̄m et expande. **D**esideriū. ā-
plificā cordis h̄itaculū vt capere possit
hospitem et h̄itatorē d̄m̄. **iii**

Beatus Augustinus.
Amor qui semp̄ ardes et nūq̄
extinguis. o caritas deus meus ac-
tende me. Quis michi dabit ut vē-
nias in cor meū ut inebries illud
et obliuiscar mala mea et vnum
bonū meū amplectar te? Augustin
est domus anime mee q̄ venias
ad eam vt dilataetur abs te? Fui-
nosa est refice eam. Cū inhesero
tibi dñe rex. oīno eit michi in f̄q̄

labor et dolor **h** viua est vita mea
 tota plena te. **R**ūc autē q̄ tui plenus
 nō sum oneri michi sū. Non possum
 metiri q̄ntū m̄ desit amoris ad id qd̄
 satis est donec curat vita mea in
 amplexus tuos. nec autar donec ab-
 stondar in abscondito vultus tui.
Not tamē scio q̄ male m̄ est pret̄
 te et om̄s copia que deus meus
 nō est egestas est. **A**more dei nil
 suauius nil sublimius nil dignius
 nil vtilius nil iocundius. Et q̄nto
 nūc amor fuerit feruentior tanto
 eius visio erit suauior et q̄nto nūc
 desideram⁹ attentius tanto eū m̄
 tuebimur clarius. **Q**uē q̄nto quis
 ardentius amat tanto melior effi-
 nitur. **S**olus sine molestia amat
 tū iocunditate amplectitur tū secu-
 ritate desideratur. **Q**ui amat

non laborat. Vis nō sentire laborem
cogita mercedem. Quidq̄ difficile
in precepto leue est amanti. **¶** Sed
āma p̄iosa attende q̄nta valeas
quod pro te datū sit cogita. noli te p̄az
tende in p̄duōz qz xp̄us pro suū effu-
dit sanguinē. Satis te carā habuit
q̄a tam caro pretio te redemit. r̄

¶ Idē in epla ad macedonū.

Quid eligimus qd̄ p̄cipue diliga-
mus nisi quo nichil est melius. Hoc
est deus. Tanto enī nob̄ melius est
quicōmagis in illū im̄ quo nichil ē
melius. Imus aut̄ nō ambulando
s̄ amando. Quē tanto hēbim̄ p̄n-
tiorē q̄nto eūdem amorē potuēim̄
hēre puriorem.

¶ Tu speras v̄ vis tu munera diuidis
ut vis. Das tui vis qd̄ vis q̄lit vis

tepe quoc̄ vis

Augustinus. Quicquid boni faciat homo
ignis nisi gratia reuertat in se et
mactet cor suum in oratione nisi mira-
culose stare non potest.

Sicut franciscus dixit. Nichil est in
hoc mundo quod non velim libenter dimitte-
re pro amore et honore domini mei ihesu
christi. Nichil quoque est tam durum et as-
perum quod non velim libenter sustinere
propter eius caritatem. Et quocumque po-
tero studebo ad hoc inducere et roborare
ut deum super omnia toto corde diligant.

Sanctae cognitio amor et firmitudo dei beatitudo
est anime. Copia vero dotes claritas agi-
litas subtilitas et impassibilitas.

Item quicquid potest ratio sapere memoria reco-
lere et voluntas desiderare deus est
quod est teste apostolo omnia in omnibus

Ita sicut ex nuculo pinguedo olei
exprimitur ita ex affectu virtutis sa-
por deuotionis pacis maxie dñi
amoris. *m*

no
Bene Ignatius. Cuius bestie cōfractō
ossū mēbrozqz dūctio & totius corpus
conarctō et tormenta diaboli in me
ueniat tñ ut cristo firmar. Cūqz arde
patendi euigentes audiet bestias ac
firmētū cristi sum denabz bestiaz
molar ut panis nūcūqz memar. *m*
Tūc incipio xpi esse discipulus in.
De hūis que videntur desiderans ut
crisid ihu ommeman *m*

Abbas nesteros

Omnis cogitacō nō sōld turpis s; etiā
caosa e a deo quāuidēqz discedens
a p̄fio vno nūidissima fornicatio
deputat.

In Augustino Peccat de ab illo simplici
 et singulari bono in istas multitudines
 voluptates et in amore seculi corrup-
 tionesque terrenas accide hoc est formi-
 tari a dno —

Exclamat scriptura. Adulter nefarius
 quia amicus mundi inimicus dei consti-
 tuitur. Amor mundi adulterat animam
 amor fabricatoris mundi castificat auras
 Si uero de corruptione erubuerit ad
 amplexus illos castos redire non con-
 sistit.

Idem. Est gaudium quod non dicitur impius
 fectis qui gratias dei colunt quod est sola
 etiam iocunditas. quod dicitur gaudium
 de consecrata bona et fide non ficta. hoc
 solo fere gaudio omnia putantur illi
 qui morte hinc in deficiis et vitia
 in pacia qui vitam istam putant exilium
 et terrene multiplicacionis dulcedine meo-
 ratu. Hi in risu mundi putant errorem
 et gaudium decipi dicitur supra.

Deuoto est quedam dulcis affectus in
tio affectuosa ad bonum col' inuitatio que
dam dulcis trahens affectum.

Hic vehemens est vis amoris ratione
non appetat quod supereminet rationem sic
in aeternitate non tremit quod foras mittit
timorem miseris non reprimuntur
quia in infirmitate proficitur.

Tunc ipse diligentibus te si absco
disti timentibus te donec caritas
foras mittat timoris velamen.

Finis per caritatem et cor. spiritus boni et fidei non f.
Solum cor est primum quod superflue nescit
bona spiritus habet ad omnes qui pro bonum
equit primum diligit. Si quo minus cor
vinit. illa non habet quod non queit quod sua
sunt caritate. Fides non fidei est quod per opac
alioquin non non modo sic habet etiam mortua
iacobus eam dicit non veret.

Fre solz facilius pate ingressus pie
 pulsantibz qm subtile riuose scuntan
 tibz. **P**ulsat qui affectat qui orat. **N**o
 em ambigend qm pulsanti libenter
 apiat qui nodu pulsante hortatur
 de pulset. **E**t dare dispoit pns pro
 mittit ut rogandi ansu pbeat. **P**la
 ne digno est ut redamet qui nos
 sic puenit in amore. **P**cedit amor
 suis mo quid benignior hnt reddie
 iustior. **S**im plus sape qm oz et per
 sanctad archana phibem cet plus ama
 re qm possung papm.

Reductis affectibz de cunctis locis quibz
 capem tenentur solum vnu ignu
 vnt amare ac amplius in diuisa mu
 ri. **P**acis em p amore in pla unq
 sibi inuent vng et ide s semp sibi ipi
 dissimilis qz toties coarrai oz quoties
 id qd amat variatur. **S**im em labenti
 inuit nre est ut cu labente labatur.

Heu inquit lapsi sumus in quos
fines hinc fecerit scilicet de uenerunt.
Vbiq; apparet scissure turris dauid
et metum iam hanc ut coenam rui
Qua omo nument? Sub tunc cona
et veste simili cor uariu est et omo
dissimile ita ut de religione vix sig
seruent et uementibz ad sepulchru
dmi qd est clastru et xpm querentibz
sola lincanna pateant r hanc for
fateor redz me hinc ee tuncam hinc
Ite no potis dicitu inuenire qn ptere
tunc mundi oblatamenta quoda metis
despen pmsieris et cotempseris que no
nisi in dila stepad pne amad. Non
on amor castus et dng tardis asce
soris gradibz aut passibz uat? s mo
pnicis raptibz ul excessibz fertur
volans no uadens in illa sublimia
secreta celestia. Igitur amiq dno amoe
mebratus oblitus malu totq pgric in

Den quē diligit gustās illud suam
 simū necitat q̄ nemo nouit nisi qui
 accipit. At illud cō papit istas ut nes
 ciat penurias necesse ē q̄ vtiq; simū
 exite nō pūt. Estuans tū aīma mōrli
 tatis mole grauata a suo sepe volatu
 readē cogitur et a conatu deficiā dūcāt
 Et sic qui tenei putabat e manib; ela
 bitur qui demmo lacrimis et palib; pul
 satib; reūat. q̄ hūc delatē visitaō
 molestat curassitudo q̄ s̄tracta dul
 cedme ad hanc ploratiōis vallē cap
 tma rursūm retrahit cō caritas frigz
 sensualitatis regnat otulq; mentis ca
 ligat et sensus viget nō cordis sed
 corporis. Meret alta trahens suspria
 vnde misera corde bēa effiebat
 Nam quo gratiora fuerat expta eo
 molestius fert ea sibi eē s̄tracta
 Subtractō em rei amate augmētāō

Desiderium est et quod ardentius optas
cures egrius quod nunc est affici mentem
vehementer amantis absentem eo quod
amat. Nullo enim humano solacio mi-
tigatur secura doloris sacra amari-
tudo cum sublato mentis saporis gustu
nil potest extius consolari immo omnes
consolatores reputat onerosos. Sen-
sit hoc qui dixit. Remittit consolari
anima mea rem. Felix tristitia que non
de captura sed creatore capere quod nulla
punitio vite lugeat incommoda. Dig-
nissime est ut deum totius consolacionis
habeat consolatore qui rebus fluentium
qualibus affluentia remittit consolari
Non est ergo ad deum cum possit
solacium capere qui per deum didicit
nil amare.
Si possem quod amo non deficere amato

Desiderio amoris incitatus est, virgi
nei floris. m o m o m

Augustinus. Amor nō capit de im
possibilitate solaciu. Omne enī de
sideriū solz tūc mitigari cū desideā
tū impossibile sit haberi amoris tū
violencia nulla impossibilitate re
frenatur. o m o m o

Desiderio animi qui nō est potēte presso
Terrene molis nec ingo cupiditatē.
Verax ad libitū tūscende culmiā rer.

Quæcūq; fiūt ex amore fiūt. Nā
regla est q omne agens agit ppter
finem. et finis est cō bonū ama
tū siue desideatū. Consequēter et sic
omne agens qdā agit agit ex amorē
sicut ex pma causa. hūc alie passio
nes se hēant ut cause posteriores.

Ite ut aquis suū totū suū posse diligat
deū attingit triplicat. Vno modo sic qd
totū cor hominis actualit̄ semp ferat̄
in deū et h̄c est p̄f̄o p̄uē & nō corie in
q̄ impossibile est ap̄t̄ huāne vite imi-
mitatē semp actu cogitac̄e de deo et
moueri dilōne ad ip̄m. Alio modo ut
homo studiu suū deputet ad vatan-
dū deo et rebz d̄nis p̄missis aliis
n̄ inq̄nētū necessitas p̄uē vite req̄-
rit et hec p̄f̄o caritatis possibilis est
in coria non tū coris om̄bz caritatem
h̄ntabz. Tertio ita qd h̄t̄ualit̄ aquis
totū cor suū ponat in deo. Ita cor qd
nichil cogit̄ vol̄ uelit qd sic d̄ne vo-
lūtat̄ d̄rū et hec p̄fecto caritatis ē
coris om̄bz caritatē h̄ntabz.

Ite qd ap̄t̄ negat in se p̄f̄o hoc est
p̄uē quia ut dicit glosa erit p̄f̄o cor
viator si nodū ip̄is it̄meris p̄f̄o p̄uē

It Augustinus in mentem calcitratio
 est diminutio cupiditatis perfectio ulla
 cupiditas. Et hoc non potest esse in hac vita
 qua sine peccato non possumus conuenire secundum ad
 Iohannem **S**i dixerimus quoniam peccatum non habemus
 aut peccatum ex aqua modumata cupi-
 ditate procedit ergo in hac vita cari-
 tas perfecta esse non potest. Probat. illud quod
 perfectum est non habet ultimum tunc est si caritas
 in hac vita semper potest augeri quod tunc
 contra dicit Augustinus caritas cum fuit na-
 ta nutritur cum fuit nutrita roboratur
 cum fuit roborata perficitur cum fuit per-
 fecta ad perfectionem peruenit dicit cupiditas
 dissoluitur tunc si hoc est possibile in hac
 vita ut de paulo quod potest in hac vita
 esse perfecta tunc **Maximianus.**
Felix qui meruit tranquillam dulcem vitam
 et letes stabiles anticipare dies.

If deficiat ab his que homo tenet facere
grauissima pena est quia virtuosus actus
quedam sunt hominis profectus.

Item quicunque autem a fine debito motus est
per aquam finem indebitum sibi presumat quia
omne agens agit pro fine. Unde si presumat
sibi finem in bonis exterioribus terrenis vocatur
sapientia terrena. Si autem in bonis corporalibus
vocatur animalis sapientia. Si autem in aqua ex
cellentia vocatur sapientia diabolica. Ipse enim est
rex super omnes filios superbie prope imita
tionem.

Hic no subest p̄ca liberi arbitrii est per
grām repati ne se immobilit̄ in bono sta
tuet lig sit in p̄tate eg q; hoc eligit.

Pleriq; in p̄tate n̄ra cadit electio non
aut̄ exercitio. ~ ~ ~ ~

Hic homo p se p̄t cadē in p̄t̄m si nō p̄t p
se resurgere a p̄t̄o sine auxilio d̄no.

Et ideo ex hoc ip̄o q; hō cadit in p̄t̄m in
quā est de se facit se in p̄t̄o p̄senerātē

in si grā Dei libētur. Non aut̄ ex hoc q;
facit bonū facit se p̄senerātē in bono

q; de se potius est r̄t̄ p̄t̄m et ideo
ad hoc indiget auxilio gr̄e d̄ne ~ ~ ~

Hic vicia semel p̄t̄a pululāt; effu
gata redūt; reaccendunt; extincta

Quar

et sopita denno exant̄. ~ ~ ~

Idem. Computatō dilata m̄tra facit
oblivisci ea aut̄ que obliviscit̄ ille qui

differt confitei nō obliviscit̄ deus n̄l
diabolus. ~ ~ ~ ~

Et in laqueū vigilans p̄videt; conat̄
impios cito elidit.

Leo ppa Cū em̄ p̄ cordis m̄tento nel
ad ḡnalia Dei b̄nficia ul' ad sp̄c̄alia reg
gr̄a sp̄ms̄ dona dirigit̄ m̄tens a p̄cc̄at̄
tates abigit̄ et a corp̄alibz curis in q̄dd̄
secretū sp̄ritale secudit̄. m m m

Augustinus Vanus dedit cor meū vā
tate dilexi ideo vacuus effectus sum
parū intelligo et parū diligo. ideo
parū gaudes de te Deus meus m

Idem sup̄ canon̄ā Jacobi h̄mone viij
Dilige et qd̄ quis facit sine t̄t̄as
dilect̄one t̄t̄e sine clamor̄ dilect̄one cla
ma sine emend̄e t̄t̄ate em̄da sine
gr̄as dilect̄one p̄cc̄. Radix mea sic dilect̄o.

Idem h̄mone viij Cepisti dilige te
p̄t̄ in te deus habitare. Am̄s em̄ q̄
in te cepit habitare ne p̄f̄us h̄icando
faciat te quoq̄ p̄f̄m̄. m m m

Impunitas ansio parit ans̄ ex̄ass̄.
Aug Sic d̄r̄iat̄ toler̄tia ut corrigat̄

Disciplina

In tactus dñi gelidū pectoris hñā
 in ato liquefacit et in aquas amarū
 dñis sine deuotōnis querit. Fletus
 autē cōtriciōnis amari s; fletus deuo-
 tōnis suauissimū est autē ut etiam
 pabo reputet. ut ibi in ps fuerit
 in lacrimis meis panes et *m*

Si saluā cupis vade ad stabulum
 pñe et p̄sepe gementie ad pabulo
 doctrine ad azmū simplicitatis cū boue
 discretōnis ad maiām dñmāntē et
 ioseph p̄ficiētē ad dñm te saluātē.

rō

Melius est ut plus facias quā minus
 p̄cto sollicitus esto parage da operā
 studiu impende ut culpa sit cū fine
 deuotō sine fine. *m*

Ihesus minus. Non erubescimus virtus
 omnis nomia pietatis impone qui ma-
 iorā prudentiā vocamus.

Nō auerit effcū qd̄ coluere duo.

Hec p̄ illa duo bona hominis q̄ cū s̄
mūdū infra in quo fucat b̄tus et t̄n
sup̄ in quo b̄t̄ficand̄ d̄deat deus a
creacione sua tria bona hom̄i n̄alio et
originalit̄ iustit̄ p̄m̄ q̄ eū fecerat
ad h̄ḡm̄e suā. 2m q̄ ad similitudinē
3m corpus om̄ortitac̄. Tunc tā cor-
rupta sūt p̄ tā mala s̄ p̄ ignoratiā
d̄na ygo p̄ concupiscentiā similitudo
p̄ infirmitatē corpus immortitatis. Nam
hom̄i recedente a deo sc̄a est cora eō
tenebre p̄ ignoratiā et lubricū p̄ cō-
cupiscentiā et angela d̄m̄ p̄ sequens
eū p̄ mortitac̄ donec r̄d̄tatur in
terram suā de qua fact̄ est. Et p̄ h̄c
tā iniquoda repellenda data sūt ei
d̄mit̄ tā remedia s̄ sapia q̄ igno-
rantia. v̄tus d̄ concupiscentiā necessi-
tas d̄ infirmitatē. P̄que tria m̄cta e

omnis phia n[on]l' artis disciplina. **¶**
 ¶ De sapiam[ia] theorica p[ro]p[ter] v[er]itatem
 practica p[ro]p[ter] necessitatem mechanica
 De coo de h[uius] omib[us] rectiq[ue] v[er]itatis
 et honestus differat[ur] i[n]venta e[st] logica.

¶ Th[es]is. Int[er] omnia ho[m]i[n]u[m] studia sapie[n]tiae
 studiu[m] est p[re]f[er]ens sublimiq[ue] v[er]itatis
 et iocundius. P[re]f[er]ens quod q[uod] magis
 ho[m]o sapie[n]tiae studiu[m] dat m[en]t[em] v[er]e b[eat]itudinis
 ia[m] a qua[m] p[er]t[inet] h[ic] v[er]i sapie[n]tes b[eat]is viri
 qui in sapia[m] morabit[ur]. etia[m] xiiii. **¶** S[ec]u[n]do
 v[er]itatis aut[em] e[st] q[uod] p[ro]p[ri]u[m] ho[m]o p[er]cipue ad
 d[omi]n[u]m similitudine[m] accedit q[uod] o[mn]ia i[n] sa
 fea[n]t. v[er]i q[uod] s[er]vando e[st] t[ame]n d[omi]n[u]m sa
 pie[n]tiae studiu[m] p[er]cipue deo p[er] a[n]i[m]a[m] d[omi]n[u]m
 git. p[ro]p[ter] q[uod] sapie[n]tiae d[icitu]r q[uod] sapia[m] inf[er]mit[er]
 thesaur[us] est ho[m]i[n]ib[us] q[ui] n[on] s[un]t f[aci]t[ur]
 s[un]t p[ri]ncip[es] a[n]i[m]ae dei. Valius aut[em] **¶**
 est q[ui] p[ro]p[ri]am sapia[m] ad i[m]mortalit[er]

regnum puenit. Concupiscētia em̄
sapie deducit ad regnum p̄petuū sapie
vi. locū dūm aut est qz non hz amari
tudine dū factō illius. n̄ redū dūc
tus illius s̄ gaudū et leticia. pa
pientie om̄. *m m m m*

Edem in p̄logo. Multitudis usus
qz in rebz nominatis sc̄dū p̄his
tenet s̄t obtinuit ut sapiētes di
cant qm̄ res directe ordināt et
eas bñ gubnat̄ dū n̄c alia que
hoies de sapiēte capiūt a pho po
nit qz sapiētes ē ordināe. Om̄ at
ordinator ad finē gubnatōis ē or
dnus regnū ex fine sū natē ē. Tūc
si vnaqz res optie dispoit̄ tū ad
sū finē aq̄ rō boni deinat̄ dūc
erit ordiat̄. Fms̄ ei est bonū vnaqz
qz. Dū videmqz i artibz vna esse

gubnatimā altius et q̄i p̄ncipem
ad quā ptinet eius finis sicut
medicinalis ars pigmentarie p̄n
cipat et eam ordiat p̄p̄ hoc q̄ p̄n
tas ita quā medicinalis v̄pat
sit finis om̄n̄ pigmentorū que arte
pigmentaria conficiūt. *De singulis.*

Est nichil sic nos ad amorē atq̄
induat sicut exp̄mētū amoris
illig ad nos. Amor aut̄ dei ad hōi
nes nullomō efficacius hōi potuit
demonstrari qm̄ p̄ hoc q̄ hōm̄
viri voluit in p̄sona. Est aut̄
p̄p̄ū amoris v̄nre amatē tū
amato inq̄tū est possibile..

**Desiderati. phibitō fructus
dulcor est**